

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 39Cb/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120210002
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Brádziková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1120210002.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Brádzikovou v spore žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 248,34 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 12.06.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 248,34 EUR s príslušenstvom.

2. Žalobca žalobou uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 09.03.2018 došlo vo Viničnom, na Hlavnej ulici č. XXX k škodovej udalosti (dopravnej nehode), keď poistený vodič motorového vozidla značky Renault Master, EČV: BB XXXFI nedodrжал vzdialenosť za vozidlom jazdiacim pred ním a tak svojou prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti pred ním stojaceho vozidla značky FORD S-MAX, EČV: PK XXXCT, ktoré viedol p. T. (ďalej tiež len ako „poškodený“). Následkom uvedenej dopravnej nehody bola na motorovom vozidle poškodeného spôsobená škoda v celkovej výške 3.703,26 EUR. Motorové vozidlo poškodeného bolo v čase dopravnej nehody havarijne poistené u žalobcu na základe poistnej zmluvy č. 681656693. Na motorové vozidlo zn. Renault Master, ktorým bola škoda spôsobená, bolo v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného na základe poistnej zmluvy č. 8080113338/30. Žalobca uviedol, že poukázal svojmu poistenému z havarijného poistenia na základe faktúry č. 180100293 poistné plnenie vo výške 3.703,26 EUR, a to prevodom na účet dňa 17.04.2018. Žalobca poukázal na to, že vyplatením havarijného poistenia prešlo z poškodeného na žalobcu právo na náhradu škody voči žalovanému v zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na to, že listami zo dňa 24.04.2018, 23.07.2018, 23.08.2018 a predžalobnou výzvou zo dňa 24.08.2018 vyzval žalovaného na refundáciu vyplateného poistného plnenia vo výške 3.703,26 EUR. Dňa 06.09.2019 bolo žalobcovi doručené zo strany žalovaného Oznámenie o poukázaní náhrady škody, pričom žalovaný poukázal žalobcovi plnenie vo výške 3.454,92 EUR, po tom ako odpočítal sumu vo výške 248,34 EUR, ktorá predstavovala zhodnotenie opravou (amortizáciu). Žalobca tak požadoval doplatenie zvyšku poistného plnenia od žalovaného vo výške 248,34 EUR. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo/48/2012. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Súd vo veci vydal dňa 22.09.2020 platobný rozkaz č.k. 39Cb/44/2020 - 25, proti ktorému podal žalovaný odpor.

4. Žalovaný v odpore doručenom súdu dňa 12.10.2020 poukázal na to, že na žalobcu výplatou poistného plnenia prešlo právo jeho poisteného na náhradu škody zo škodovej udalosti, t. j. žalobca vstúpil do práva poisteného na náhradu škody a nevzniklo mu žiadne „nové“ právo - ide stále o právo na náhradu škody poisteného, a to aj vo vzťahu k premlčacej dobe, ktorá platí pre právo poškodeného voči subjektu zodpovednému za škodu. Uviedol, že premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody je upravená v Občianskom zákonníku, ktorý je predpisom hmotnoprávnym. Lehota uvedená v § 106 Občianskeho zákonníka je teda hmotnoprávna a je zachovaná len vtedy, ak bol úkon adresátovi v stanovenej lehote reálne doručený. Žalovaný mal za to, že poistenému u žalobcu musela byť výška škody na poškodenom vozidle známa najneskôr dňom vystavenia faktúry č. 180100293, t. j. najneskôr dňa 29.03.2018 a najneskôr dňom podpísania správy o nehode, t. j. dňa 09.03.2018 sa poškodený dozvedel, kto za škodu zodpovedá, a teda podľa názoru žalobcu posledným dňom subjektívnej dvojročnej premlčacej doby bol deň 29.03.2020. Nakoľko žaloba bola súdu doručená dňa 12.06.2020, podľa názoru žalovaného žalobca tento úkon, teda podanie žaloby, uskutočnil až po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tiež poukázal na ustanovenie § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon o PZP“). Vzhľadom na uvedené žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k celému žalobou uplatnenému nároku na náhradu škody v sume 248,34 EUR s príslušenstvom. Žalobca ďalej v podanom odpore uviedol, že pri určení výšky škody na veciach sa zásadne vychádza z ceny v čase poškodenia, nie z ceny v čase nadobudnutia veci. Vzhľadom na skutočnosť, že škoda vznikla na staršej, použitej a čiastočne opotrebovanej veci, pri určení výšky škody, podľa názoru žalovaného, bolo potrebné od sumy vyjadrujúcej náklady na opravu danej veci odpočítať sumu zodpovedajúcu zhodnoteniu poškodeného vozidla opravou oproti pôvodnému stavu v čase poškodenia. Žalovaný uviedol, že zhodnotenie poškodeného vozidla v danom prípade spočívalo v použití nových dielov, ktorými boli nahradené poškodené staršie opotrebované diely. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 28.06.2012, sp. zn. 25 Cdo/3729/2011. Vo vzťahu k žalobou uplatneným úrokom z omeškania žalovaný namietol, že v danom prípade žalobca poškodenému vyplatil iba istinu vo výške 3.703,26 EUR, a teda iba v tomto rozsahu na neho prešlo právo jeho poisteného na náhradu škody, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.02.2017, sp. zn. 3Cob/93/2015. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 10.05.2022, na ktorom spor prejednal v prítomnosti strán sporu.

6. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Žalobca uviedol, že uplatnenie amortizácie žalovaným je nedôvodné a judikatúrou prekonané.

7. Žalobca na pojednávaní krátkou cestou zároveň doručil do súdneho spisu podanie zo dňa 12.11.2020, v ktorom uviedol, že dňa 09.01.2020 bol na tunajší súd doručený návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 248,34 EUR s príslušenstvom, ktorý bol zapísaný pod sp. zn. 26Cb/7/2020 a v ktorom žalobca nedopatrením neuhradil na výzvu súdu súdny poplatok v zákonnej lehote. Žalobca uviedol, že z procesného hľadiska nepodal vo veci nový návrh obratom po zistení, že súdny poplatok nebol uhradený, ale čakal kým súd rozhodne o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu v stanovenej lehote, čím žalobca chcel predísť litispendencii, t. j. prekážke skôr začatého konania. Žalobca uviedol, že dňa 10.06.2020 mu bolo doručené uznesenie zo dňa 02.06.2020, ktorým súd konanie vedené pod sp. zn. 26Cb/7/2020 zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku v stanovenej lehote. Žalobca následne podal na súd novú žalobu na zaplatenie sumy 248,34 EUR s príslušenstvom, totožnú s prvou žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 12.06.2020. Žalobca mal vzhľadom na uvedené za to, že si svoj nárok na náhradu škodu uplatnil na súde už dňa 09.01.2020, a to doručením prvej žaloby, a teda svoj nárok uplatnil v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Vo vzťahu k žalovanému nároku žalobca podporne poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.01.2020, sp. zn. 19Co/169/2019.

8. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojej procesnej obrane v konaní, pričom žiadal žalobu zamietnuť. Zotrval na námietke premlčania žalobou uplatneného nároku, ako aj na tvrdení o dôvodnosti zníženia

náhrady škody z dôvodu zhodnotenia poškodeného vozidla jeho opravou. Vo vzťahu k žalobcom predloženému podaniu na pojednávaní žalovaný poukázal na zásadu koncentrácie konania.

9. Strany sporu na pojednávaní zároveň po poučení súdom podľa § 154 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov („CSP“) vyhlásili, že vo veci nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

10. Súd sa oboznámil so žalobou a vyjadreniami strán sporu a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu, a to najmä: Správou o nehode zo dňa 09.03.2018, Záznamom o preverení oznámenia - škodovej udalosti Okresným dopravným inšpektorátom, Oddelením výkonu služby a dopravných nehôd Pezinok zo dňa 09.03.2018, faktúrou č. 180100293 vystavenou dňa 29.03.2018 na sumu 4.443,91 EUR, Poistnou zmluvou - Havarijné poistenie motorového a prípojného vozidla zo dňa 30.11.2015, listom žalobcu zo dňa 16.04.2018 - Oznámenie o poistnom plnení, potvrdením o platbe zo dňa 17.04.2018, listami žalobcu adresovanými žalovanému zo dňa 24.04.2018, 23.08.2018, 23.07.2018 a zo dňa 24.09.2018, listom žalovaného adresovaným žalobcovi zo dňa 06.09.2019 - Oznámenie o poukázaní náhrady škody, výpočtom výšky škody č. 1880106242, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu.

11. Súd spor právne posúdil nasledovne:

12. Podľa § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov („Občiansky zákonník“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

13. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

14. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

15. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

16. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon o PZP“) poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

20. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

21. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

22. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

23. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov („zákon č. 62/2020 Z. z.“) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

24. Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení výsledkov dokazovania jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom.

25. V konaní nebolo sporné, že dňa 09.03.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky Ford S Max, EČV: A.. V konaní ďalej nebolo sporné, že poškodené motorové vozidlo bolo v čase škodovej udalosti havarijne poistené u žalobcu. Poškodené vozidlo bolo opravené spoločnosťou MATLOVIČ, s.r.o., ktorá následne dňa 29.03.2018 vystavila faktúru č. 180100293, v ktorej fakturovala držiteľovi poškodeného vozidla náklady na opravu poškodeného vozidla vo výške 4.443,91 EUR s DPH. Nebolo sporné, že žalobca po vykonanom šetrení priznal svojmu poistenému právo na poistné plnenie vo výške 3.703,26 EUR, pričom uvedenú sumu dňa 17.04.2018 zaplatil k rukám opravcu. Žalobca si listami zo dňa 24.04.2018, 23.08.2018, 23.07.2018 a 24.09.2018 uplatnil refundáciu priznaného a vyplateného poistného plnenia u žalovaného, u ktorého mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla označený vinník škodovej udalosti. Žalovaný listom zo dňa 06.09.2019 žalobcovi oznámil priznanie náhrady škody vo výške 3.454,92 EUR, pričom plnenie voči žalobcovi znížil o sumu 248,34 EUR z dôvodu zhodnotenia poškodeného vozidla opravou (amortizáciu).

26. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 248,34 EUR s príslušenstvom s poukazom na § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako refundáciu zostávajúcej časti ním vyplateného poistného plnenia za poškodenie motorového vozidla EČV: BL PK XXXCT, a to v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla EČV: BB XXXFI povinne zmluvne poisteného u žalovaného s tým, že žalobca považoval zníženie náhrady zo strany žalovaného z dôvodu amortizácie za nedôvodné a prekonané.

27. Žalovaný v rámci procesnej obrany v konaní vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. Žalovaný tiež namietal, že zníženie plnenia voči žalobcovi z dôvodu zhodnotenia opravovaného poškodeného vozidla bolo dôvodné.

28. Súd sa primárne zaoberal žalovaným vznesenou námietkou premlčania žalobou uplatneného nároku. Pri premlčaní práva na náhradu škody je v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to dvojročná subjektívna premlčacia doba a trojročná objektívna premlčacia doba. Ich začiatok je upravený odlišne a tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie ešte druhá premlčacia doba. Zároveň platí že subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Objektívna premlčacia doba je trojročná a začína plynúť v okamihu škodovej udalosti. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia je rozhodujúce posúdenie subjektívnej stránky poškodeného týkajúcej sa jeho vedomosti o škode ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslit' v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť na súde a vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Súd mal z predložených listinných dôkazov, a to zo správy o nehode zo dňa 09.03.2018 a z faktúry č. 180100293 vystavenej dňa 29.03.2018, bez rozumných pochybností preukázané, že k škodovej udalosti došlo dňa 09.03.2018 a ďalej, že poškodený sa dozvedel o škode ako o majetkovej ujme v takom rozsahu a do takej miery, aby si svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť na súde najneskôr dňa 29.03.2018, kedy servis vykonávajúci opravu

poškodeného motorového vozidla vystavil faktúru za opravu uvedeného vozidla, v ktorej vyčíslil náklady na opravu vozidla predstavujúce skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla EČV: BB XXXFI. Vystavením faktúry poškodený získal vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a teda vedomosť o výške škody. Zo správy o nehode mal súd zároveň preukázané, že žalovaný sa priamo v čase vzniku škodovej udalosti, teda dňa 09.03.2018 dozvedel, a teda mal vedomosť o zodpovednostnom subjekte, teda o tom, kto za vzniknutú škodu na poškodenom vozidle zodpovedá. V zmysle uvedeného tak súd dospel k záveru, že poškodenému začala plynúť objektívna premlčacia doba odo dňa škodovej udalosti - 09.03.2018 a táto by uplynula dňa 09.03.2021 a odo dňa 29.03.2018, kedy sa poškodený preukázateľne dozvedel jednak o škode, ako aj o tom, kto za ňu zodpovedá, začala poškodenému plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba.

29. Žalobca si v konaní uplatňoval nárok voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu na základe ustanovenia § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poisťiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poisťiteľ poskytol. Súd mal v konaní preukázané na základe Oznámenia žalobcu o poistnom plnení zo dňa 16.04.2018, ako aj detailu výpisu z účtu žalobcu, že žalobca poskytol poškodenému (ako svojmu poistenému) dňa 17.04.2018 poistné plnenie v sume 3.703,26 EUR, preto do výšky uvedeného plnenia na neho prešlo právo na náhradu škody proti poisťovateľovi škodcu v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP. Tento prechod práva z poškodeného na poisťovateľa nastáva priamo zo zákona, jedná sa tak o legálnu cesiu, pričom prechod práva na náhradu škody na poisťovateľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby, a teda ani na právo dlžníka namietat voči poisťovni premlčanie a na začiatok plynutia premlčacej doby (k tomu pozri napr. R 24/1976). V zmysle uvedeného poškodenému, a teda aj žalobcovi ako poisťovateľovi poškodeného, začala plynúť subjektívna premlčacia doba dňa 29.03.2018, kedy sa poškodený preukázateľne dozvedel o škode (teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, v takom rozsahu, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť aj na súde) a o tom, kto za škodu zodpovedá a uplynula, v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zohľadňujúcu ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., dňa 04.05.2020, pričom žalobca podal žalobu na súd dňa 12.06.2020. Žalovaný zároveň v konaní vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku.

30. Žalobca sa proti námietke premlčania bránil argumentáciou, že žalobu v totožnej veci doručil súdu už dňa 09.01.2020 (konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/7/2020), avšak toto konanie bolo právoplatne zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu žalobcom, preto si svoje právo na náhradu škody uplatnil opätovne na súde predmetnou žalobou doručenou súdu dňa 12.06.2020. Žalobca tak mal za to, že si nárok na náhradu škody uplatnil na súde včas, a to ešte dňa 09.01.2020. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že premlčacia doba stanovená v § 106 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu uplatnenia práva pred súdom neplynie za predpokladu splnenia zákonných podmienok uvedených v § 112 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba tak môže v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka spočívať, ak 1/ veriteľ uplatnil právo na súde a 2/ v začatom konaní riadne pokračuje. Iba splnením oboch predpokladov dochádza k právnomu následku vo forme spočívania premlčacej doby. V danom prípade, ako vyplynulo aj z úradného záznamu zo dňa 18.06.2020 (č.l. 21), ktorý bol vyhotovený súdom po nahliadnutí do súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/7/2020 dňa 18.06.2020 v rámci skúmania podmienok konania, bolo na Okresnom súde Bratislava I vedené konanie pod sp. zn. 26Cb/7/2020, kde ako strany sporu vystupovali totožné subjekty ako v predmetnom spore a predmetom konania bol nárok v zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka v totožnej výške, pričom spor vedený pod sp. zn. 26Cb/7/2020 vychádzal z rovnakých skutkových okolností ako v predmetnej veci. Súd pri nahliadnutí do súdneho spisu sp. zn. 26Cb/7/2020 zároveň zistil, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/7/2020 bolo uznesením zo dňa 02.06.2020 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Žalobca rovnako v rámci svojej argumentácie v konaní uviedol, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/7/2020 bolo uznesením zo dňa 02.06.2020 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu žalobcom. V danom prípade tak došlo k naplneniu prvej podmienky stanovenej ustanovením § 112 Občianskeho zákonníka, a to žalobca uplatnil svoje právo na súde, avšak v danom konaní (sp. zn. 26Cb/7/2020) sa riadne nepokračovalo. Zastavenie konania v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu

žalobcom, nemožno podľa názoru súdu považovať za riadne pokračovanie v konaní, nakoľko žalobca svojou nečinnosťou napriek výzve súdu spôsobil, že dané konanie sa nemohlo skončiť meritórnym rozhodnutím (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 M Cdo/12/2005).

31. Sumarizujúc uvedené súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že subjektívna premlčacia doba žalobcu (na ktorého prešlo právo na náhradu škody poškodeného voči poisťovateľovi škodcu v zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka) začala plynúť dňa 29.03.2018 a s poukazom na ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. uplynula 04.05.2020, pričom zastavené konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/7/2020 nemá žiaden právny dopad na plynutie premlčacej doby pri práve uplatnenom v predmetnom konaní. Žalobca podal žalobu na súd v predmetnej veci dňa 12.06.2020. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený žalobou je premlčaný. Vzhľadom na uvedený konštatovaný záver, bolo bez právnej relevancie skúmanie ďalších meritórných námietok strán sporu v konaní, nakoľko súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Žalovaný bol v predmetnom konaní úspešný v celom rozsahu, keď súd žalobu zamietol. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).